

Paměti krále Slunce

V Pamětech Ludvíka XIV. (1638–1715) se nám dostává do rukou text, který osobitým způsobem přibližuje počátky jeho dlouhé, dvaasedmdesát let trvající vlády. Soubor těchto historických úvah a líčení vznikl v rozmezí let 1665–1671, zpětně zachycuje roky 1661, kdy Ludvík převzal moc z rukou regentky své matky Anny Rakouské, a léta 1662, 1666 až 1668. Ludvík nebyl jediným pisatelem (autory a redaktory textů byli především historik Paul Pellisson, preceptor Ludvíkova syna de Périgny a tvůrce Ludvíkovy hospodářské politiky J. -B. Colbert), ale příprava pamětí probíhala pod královou přímou kontrolou.

Ludvík paměti dedikoval svému synovi, dauphinovi Ludvíkovi (1661–1711) a v textu se k němu přímo obrací. Chce mu zanechat následováním hodný obraz rozvážného a zodpovědného panovníka, pečujícího o svou zemi a lid.

Nejedná se v první řadě o historický pramen, nýbrž o pronikavé zamyšlení nad onou souhrou pohledů, vlivů a zájmů, v jejichž středu se panovník pohybuje coby všudypřítomné světlo, které právě díky své oslnivé záři dokáže zůstat i neprůhledné, aniž by se skrývalo. Historické události jsou líčeny jen v hutném výběru a text se zaměřuje na složitý vztah mezi „nitrem“ a „obrazem“ krále-politika, panovníka z Boží milosti.

Paměti zaslouží srovnání s Machiavelliho Vladařem i dalšími klasickými díly politické filozofie a pozoruhodným způsobem předjímá problémy současné, bytostně medializované politiky.